

Max Cohen, 39 jaar.

Geboren: 16 december 1901 in Hengelo

Overleden: 2 december 1941 in Mauthausen

Adres: Nieuwstraat 7 later 9

Beroep: slager, worstenmaker

Stolperstein gelegd in 2017

Max Cohen was de oudste zoon van slager Salomon Cohen en Johanna Cahn. Met hun 6 kinderen, twee jongens en vier meisjes, woonden zij aan de Nieuwstraat nummer 7 (nu nummer 9) in Hengelo, waar ook de slagerij was gevestigd. Nadat Max de slagersvakschool had doorlopen, kwam hij bij zijn vader in de zaak en toen hij in 1929 trouwde met Rosa Mendel nam hij samen met zijn broer Julius (Joep) de slagerij van zijn vader over. Onder zijn leiding werd het bedrijf gemoderniseerd. Zowel Rosa als Joeps vrouw Ada werkten in de zaak mee. Samen met Rosa kreeg hij twee dochters, Carrie en Ruth.

Max Cohen was een verwoed watersportliefhebber. Hij zwom en speelde waterpolo bij de Hengelosche Zwem- en Poloclub Weusthag. Hij was een zeer actief lid en zat onder meer in het bestuur en organiseerde zwemwedstrijden. Zelf won hij heel wat medailles. Het hele gezin was bij de club betrokken. In Hengelo was Max bekend en populair. Hij was een sociaal voelend persoon die mensen met weinig inkomen royaal van vlees voorzag.

Na de Kristallnacht (1938) overwoog Max naar Curaçao te emigreren, maar zijn vader weerhield hem daarvan. Die vond dat hij de zaak niet in de steek kon laten. Max bleef in Hengelo, maar zag het somber in. In mei 1940, na de inval van de Duitsers waren zijn woorden: "Nu is het afgelopen met ons Joden". Direct bij het uitbreken van de oorlog meldde hij zich, hoewel niet meer dienstplichtig, als vrijwilliger bij het Nederlandse leger en vocht bij de Grebbeberg.

In 1941 moest hij zijn zaak sluiten. Joden mochten geen eigenaar meer zijn van een bedrijf. Op 14 september van dat zelfde jaar werd hij gewaarschuwd door de burens, dat er een razzia werd gehouden, zijn broer was al opgehaald. Max verliet het huis om zich elders in veiligheid te stellen. Toen 's middags de politie kwam, kreeg zijn vrouw Rosa te horen dat als haar man zich niet meldde, zij geen minuut meer met rust gelaten zou worden. Max meldde zich en nam zijn zwemmedailles mee.

Met een van zijn zusters gingen Corrie en Ruth twee dagen later naar het station in Enschede, waar zij hun vader in de trein zagen zitten, samen met een collega, Siegfried Cohen uit de Molenstraat in Hengelo. Het laatste wat ze van hem zagen, was dat hij met een omhoog gestoken lucifer het teken 'kop op' maakte.

Zijn vrouw en kinderen doken onder en overleefden de oorlog. Zijn broer werd na zijn arrestatie op 14 september met behulp van een doktersattest vrijgelaten en overleefde eveneens. Max' moeder was al voor de oorlog overleden, zijn vader stierf in 1941. Van zijn vier zusters overleefde alleen de jongste die in Engeland woonde.

Voor de geschiedenis van de Hengelose slachtoffers van de razzia in september 1941, klik hier.